

§ 123. **Обрученіе.** Посрѣдъ църквѣ-тѣ ся туря аналой, а на него крѣстъ и евангеліе. Младоженци-тѣ ся запирають предъ аналоя: жениха отъ дѣснѣхъ странѣхъ, а невѣста-та отъ лѣвѣхъ.

Священника три пѣти осѣнява брачуши-тѣ ся съ крѣстно знаменіе и имъ дава запалени свѣщи слѣдъ обыкновенный възгласъ на священника: «Благословенъ Богъ нашъ,» църква-та ся моли за младоженци-тѣ за тѣхно-то спасеніе, да иматъ мирнѣхъ и съвършеннѣхъ любовъ и, най-сетнѣ да имъ дарува Господъ Богъ бракъ честенъ и ложе нескверно.

Подиръ тѣзи прошенія священника зема прѣстени-тѣ и дава единъ отъ тѣхъ най-напрѣдъ на младоженеца, като го осѣнява предварително съ него три пѣти крѣстообразно и казва: Обрѣчается рабъ Божій (име-то му), рабъ Божій (име-то ѣ), во имя Отца, и сына и св. Духа. Подиръ това подава по сжщій-тѣ начинъ сребърній-тѣ прѣстенъ на невѣстѣ-тѣ (споредъ правило-то на църквѣ-тѣ, прѣстена на младоженеца трѣбва да бѣде златенъ, а на невѣстѣ-тѣ сребѣренъ), като произнося сжщи-тѣ слова. Златій-тѣ прѣстенъ, кой-то ся дава на мѣжа, по превѣсходство-то на метала изображава негово-то първенство въ брачній-тѣ съюзъ. Съ това ся свръшва обручене-то.

§ 124. **Вѣнчаніе.** Слѣдъ обрученіе-то священника привождатъ обручени-тѣ по близко до аналоя, при пѣніе-то: слава Тебѣ, Боже нашъ, слава Тебѣ. При това пѣють ся още стихове отъ 127-ый псаломъ, въ кой-то ся изображава, че основаніе то на брачно-то щастіе е страхъ Божій и исполненіе на неговѣ-тѣ заповѣди. Подиръ това священника пита младоженеца и невѣстѣ-тѣ отдѣлно, доброволно ли тѣ желаютъ да встѣпятъ въ бракъ единъ съ други, и ненарушавать ли тѣ съ това нѣкакѣ си напрѣжни обѣщанія свои. И кога тѣ кажатъ въ слухъ на всички-тѣ църквѣ, че тѣ добро-